

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Prev 489/07
13.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića, Vesne Popović i Vlaste Jovanović, članova veća, u sporu po tužbi tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, protiv tuženih: 1) BB, koju zastupa BA, advokat i 2) VV, koga zastupa BV, advokat, radi poništaja i utvrđenja, vrednost predmeta spora 2.600.000,00 dinara, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Višeg trgovinskog suda u Beogradu Pž. 544/2007 od 06.09.2007. godine, u sednici veća održanoj dana 13.12.2007 godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE, kao neosnovana revizija tužioca AA Sada izjavljena protiv presude Višeg trgovinskog suda u Beogradu Pž. 544/2007 od 06.09.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Revizijom pobijanom drugostepenom presudom odbijena je žalba tužioca i potvrđena presuda Trgovinskog suda u Novom Sadu P. 2147/04 od 16.10.2006. godine, kojom je u stavu I izreke, odbijen tužbeni zahtev tužioca kojim traži da se poništi Sporazum zaključen između tužioca, tužene prvog reda i tuženog drugog reda dana 01.10.2001. godine kao nezakonit i utvrdi da tužiočev osnivački udeo u "GG" iznosi 57.93%, tužene prvog reda 24,9% i tuženog drugog reda 17,17%, te da su tuženi dužni trpeti da se u skladu sa ovom presudom u registarski uložak Trgovinskog suda u Novom Sadu br. 1-17497 izvrši izmena osnivačkih udela, u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude, kao i da se tuženi obavežu da tužiocu nadoknade troškove parničnog postupka u iznosu od 44.500,00 dinara. U stavu II izreke, navedene presude obavezan je tužilac da naknadi tuženoj prvog reda iznos od 18.000,00 dinara i tuženom drugog reda iznos od 66.075,00 dinara, na ime troškova parničnog postupka.

Protiv navedene drugostepene presude, tužilac je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Revizijski sud je ispitao reviziju tužioca na način propisan članom 393. ZPP i reviziju smatra neosnovanom.

Nižestepene presude nisu zahvaćene bitnom povredom iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koje povrede revizijski sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju ugovor o organizovanju firme "DD" zaključen je 20.03.1996. godine. Prve izmene i dopune tog ugovora ugovorene su 28.04.1998. godine. Ovim ugovorom utvrđeno je da je izvršena procena osnovnih sredstava preduzeća na dan 31.12.1997. godine, sa kojom su saglasni svi osnivači koji su ugovorom utvrdili i vrednost osnovnih sredstava utvrđenih na osnovu procene Udruženja sudskih veštaka "Vojvodina" iz Novog Sada. Članom 3. ovog Ugovora osnivači su saglasno konstatovali da strani osnivač firma "ĐĐ" ima stečeni udeo u preduzeću u ukupnoj srazmeri od 50,2%, dok ostali osnivači kao suvlasnici udela imaju srazmeru od po 24,9% kapitala preduzeća. Stranke su potpisale ovaj ugovor. Dana 01.10.2001. godine, osnivači firme "DD", su zaključili Sporazum kojim menjaju naziv firme u ime "GG" i utvrđuju da su osnivači vlasnici udela u do sada utvrđenim procentima i to AA sa 50,2%, BB sa 24,9% i VV 24,9%. Stranke u sporu su potpisale Sporazum. Na osnovu tog Sporazuma, Agencija za privredne registre je upisala preduzeće "GG" i kao njene osnivače AA sa 50,20%, BB sa 24,90% i VV sa 24,90% udela.

Na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja nižestepeni sudovi su odlučili pravosnažnim odbijanjem tužbenog zahteva kao neosnovanog. Odlučili su pravilnom primenom materijalnog prava. Razloge za takvo odlučivanje prihvata i revizijski sud.

Tužilac u revizijskim razlozima ponavlja sve ono što je isticao do zaključenja glavne rasprave pred prvostepenim sudom i u žalbenim razlozima.

Ustrajava kod tvrdnje da su nižestepeni sudovi pogrešno utvrdili da tužilac nije bio u zabludi pri sačinjenju Sporazuma, a u delu koji se tiče suvlasničkih srazmera.

Revizijski sud kao ni nižestepeni sudovi ne prihvata ovaj revizijski razlog. Zablude pri zaključenju Sporazuma nema. Nije dokazana. Suvlasnički srazmer utvrđen je još prvim izmenama i dopunama ugovora o organizovanju od 28.04.1998. godine. Utvrđen je na osnovu procene koju je izvršilo Udruženje stalnih sudskih veštaka „Vojvodina“ iz Novog Sada, što je u ugovoru i konstatovano. Kod takvog stanja stvari ne može biti reči da je tužilac bio u bilo kakvoj zabludi. Ne postoje razlozi za poništenje Sporazuma jer se ne radi o rušljivom pravnom poslu iz člana 111. Zakona o obligacionim odnosima jer pri zaključenju Sporazuma nije bilo mana volje kod strane tužioca. Kod jasno izražene volje i jasno ugovorenog i utvrđenog procenta suvlasničke srazmere ne može biti reči o zabludi iz člana 61. Zakona o obligacionim odnosima. Tužilac je inače pre potpisivanja Sporazuma bio upoznat sa srazmerom vlasničkih udela a do zaključenja glavne rasprave nije pružio dokaze na okolnosti da je u tom smislu bio u bilo kakvoj zabludi.

Prvostepeni sud nije bio dužan da prihvati predlog tužioca u vezi sa dokaznim predlogom veštačenja a na okolnosti suvlasničkih srazmera stranaka u sporu u preduzeću "GG". To zato što je suvlasnički srazmer utvrđen Sporazumom koji je na pravnoj snazi. To dalje podrazumeva da nije postojao nikakav osnov za sprovođenje ovog dokaza i da formalno neodlučivanje o predloženom dokazu ne utiče na zakonitost nižestepenih presuda.

Kako ne postoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, kao ni razlozi na koje se pazi po službenoj dužnosti, revizijski sud je na osnovu ovlašćenja iz 405. stav 1. ZPP, odlučio kao u izreci revizijske presude.

Predsednik veća-sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

VS